

РЕШЕНИЕ

№ 11843

гр. София, 25.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5057** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Делото е образувано по жалба на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], представлявано от управителя Р. Т. Ч., срещу Ревизионен акт (РА) № Р- 22221724001376-091-001 от 10.10.2024 г., издаден от Б. К. С. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията потвърден с Решение № 359/03.04.2025 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

С оспореният ревизионен акт на дружеството са установени допълнителни задължения за довносяне за периода м. 11.2023 г.- м. 01.2024 г. за ДДС в размер на 212 566,67 лв. главница и са определени лихви за забава в размер на 21 158,61 лв., общо в размер на 233 725,28 лв.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт. Твърди, че ревизиращия екип е направил погрешен извод, че дружеството изпълнител на консултантски услуги „АКЦЕНТ ГЛОБАЛ“ ЕООД не разполага с кадрови потенциал да извърши договорените услуги, тъй като същите са извършени от управителя на дружеството чрез собствен труд. Посочва още, че неправилно е установено, че липсват данни за извършени реални доставки по фактури

издадени от „АКЦЕНТ ГЛОБАЛ“ ЕООД с получател „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД, тъй като част от разработените оферти не са подадени за участие в обществените поръчки. Жалбоподателят счита, че консултантската услуга е извършена съгласно условията на договора и е правно ирелевантно дали дружеството е подало конкретна оферта или е взето решение да не се участва в някоя поръчка, въпреки че договорената престация е осъществена.

Идентични са и твърдения за дружествата „Ауто Тикет“ ЕООД и „Рейл Консулт“ ЕООД.

В допълнителна жалба/молба/ -л.93 е посочено, че ревизираното дружество не може да бъде свързано лице с други дружества по смисъла на параграф 1 т.3 от ДОПК. Счита за незаконосъобразно провеждането на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК, като не е ясно въз основа на коя от предвидените хипотези е прието, че този ред е приложим в конкретния случай. Сочи, че в решението на решаващия орган не са обсъдени възраженията свързани с лично извършване на процесните услуги от страна на управителите на доставчиците. Изтъква, че общо 140-те обществени поръчки са подготвени за дълъг период от време, като е напълно възможно в рамките на 4-16ч. да бъде подготвена такава.

Иска се отмяна на ревизионен акт № Р- 22221724001376-091-001 от 10.10.2024 г..

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява. Ответникът - директор на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, се представлява от юрисконсулт В., която е подала молба на 13.11.2025 г., с която не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие и оспорва жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 13 999,01 лв. и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. (л.102)

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не представя становище по същество на жалбата.

Административен Съд С.- град, Трето отделение, 62 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема следното:

От фактическа страна:

Между страните не се спори, че ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221724001376-020-001/18.03.2024г., връчена на 02.04.2024г./л.18/, изменена със ЗИЗВР №Р-22221724001376-020-002/01.07.2024 г. /л.20/, издадени

от Ф. С. Й. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01- 849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК (л.13-14).

С посочените заповеди е възложено извършването на ревизия на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД за определяне на задълженията за данък добавена стойност за периодите 01.09.2023 г. - 31.01.2024 г.

Във връзка с прекратяване на служебното правоотношение на Ф. Й., считано от 03.09.2024г. е издадена Заповед №2966/13.08.2024г. на изпълнителния директор на НАП/л.104/.

С решение № Р-22221724001376-098-001/25.09.2024г. на директора на ТД на НАП С./л.90, приложение 1/ е иззето разглеждането и решаването на преписката и правомощията са възложени на Б. К. С. на длъжност началник сектор Ревизии в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-786#1/25.09.2024г./л. 15/

Срокът за извършване на ревизията е продължен до 02.08.2024 г. видно от ЗИЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионния доклад РД № Р- 22221724001376-092-001/12.08.2024 г./л.22-43/, същият е връчен на 15.08.2024г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. От дружеството не е подадено възражение срещу РД, на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Издаден е РА № Р-22221724001376-091-001/10.10.2024 г./л.49-53/, връчен на дружеството по електронен път на 17.10.2024 г./л.54/

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС за данъчните периоди от м. 11.2023 г. до м. 01.2024 г.вкл. в размер на 212 566,67 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви за ДДС в размер на 21 158,61 лв.

Допълнително установените задължения произтичат от корекция на правото на приспадане на данъчен кредит по 5 фактури, издадени от доставчици на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД за ревизираните периоди, на основание чл. 68, ал. 1. т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС:

-2 (два) броя фактури, издадени от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД,

-2 (два) броя фактури издадени от „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД и

-1 (един) брой фактури издадени от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД както следва:

- фактура №№8/23.11.2023 г., с данъчна основа в размер на 58 333,33 лв. и начислен ДДС 11 666,67 лв., издадена от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД, с предмет монтаж на хардтопи 18 броя; (л.

145, П.. 1)

- фактура № №9/23.11.2023 г., с данъчна основа в размер на 170 500,00 лв. и начислен ДДС 34 100,00 лв., издадена от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД, с предмет плащане по договор; (л.146, П.. 1)

- фактура № №7/15.12.2023 г., с данъчна основа 303 500 лв. и начислен ДДС 60 700,00 лв., издадена от „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД, с предмет подготовка на оферти по ЗОП - сфера Моторни превозни средства (МПС); (л.144, П.. 1)

- фактура № 9/10.01.2024 г., с данъчна основа 265 250,00 лв. и ДДС 53 050,00 лв., издадена от „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД“ ЕООД, с предмет подготовка на оферти по ЗОП в сферата на софтуер, компютри и сървъри; (л.147, П.. 1)

- фактура № 55/02.01.2024 г., с данъчна основа 265 250,00 лв. и начислен ДДС 53 050,00 лв., издадена от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, с предмет подготовка на оферти по ЗОП в сферата на услугите./л.188, приложение 1/

Установено е, че „Р. К. А.“ е еднолично дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Агенцията по вписванията на 19.08.2022 г. Седалището и адреса на управление е: [населено място], [жк], [улица], ет. 5, ап. 29. Дружеството се управлява и представлява от Р. Т. Ч..

Основната дейност на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД през ревизирия период е участие в обществени поръчки и покупко-продажба на стоки, възложени чрез обществени поръчки. Дейността на дружеството се осъществява от офис, находящ се в [населено място], п.к. 9008, [улица], който е собственост на управителя на фирмата.

Дружеството е регистрирано в регистъра по ЗДДС, считано от 26.08.2022г., като липсва да са вписани промени, относно това обстоятелство.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди по ЗДДС.

За управителя Р. Т. Ч. са налице данни за свързаност по смисъла на §1, т. 3 от ДОПК с още 28 юридически лица, описани в РД. Установени са данни за наличие и на фактическа свързаност с дружества, представлявани от дъщеря й Е. И. И., ЕГН [ЕГН] и сина й В. И. И., ЕГН [ЕГН], описани в РД (л. 22-43). Установени са доставки между свързаните лица.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, в хода на ревизията по издаване на процесния РА са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37. ат. 3, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ), в отговор на които са депозиран част от изисканите доказателства. В тази връзка на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено и връчено Уведомление №Р-22221724001376-113-001 от 21.06.2024 г., с което субектът е информиран, че поради наличието на обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 5 ДОПК, а именно - налице са данни за укрити приходи, липсва или не е представена счетоводна отчетност и документите, необходими за установяване на основата на облагане с данъци, същата ще бъде определена по особения ред, предвиден с чл. 122 - 124а от ДОПК. От страна на ревизираното дружество са ангажирани допълнително по електронен път още 7 файла с доказателства.

На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на преките доставчици на ревизираното дружество – „ПЪТНА ПОМОЩ БАРИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БУЛТРАНС ЛОГИСТИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АБ ТРАНСПОРТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „УЪРЛД ТРАНСПОРТ ОУВЪРСИЙЗ - БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД,[ЕИК] и „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. От страна на приходните органи са съставени и съответни протоколи, в които са обективирани резултатите от насрещните проверки. (л.340-394 , П.. 2)

Наложени са предварителни обезпечителни мерки - запор на банкови сметки с Постановление №С.-023- 0001888/24.06.2024 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Проверени са данните, налични в информационната система на НАП.

„РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 212 566,67 лв. по фактури: №8/23.11.2023 г. с данъчна основа-58 333,33 лв. и ДДС - 11 666,67 лв. и фактура №9/23.11.2023 г. с данъчна основа - 170 500,00 лв. и ДДС - 34 100,00 лв., издадени от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД; по фактура №7/15.12.2023 г. с данъчна основа - 303 500,00 лв. и ДДС - 60 700,00 лв. и фактура №9/10.01.2024 г. с данъчна основа - 265 250,00 лв. и ДДС - 53 050,00 лв., издадени от „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД и по фактура №55/02.01.2024 г. с данъчна основа - 265 250,00 лв. и ДДС - 53 050,00 лв., издадена от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД.

Относно доставчика „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД:

В отговор на искане за извършване на насрещна проверка доставчикът е предоставил следните документи:

Фактура №8/23.11.2023 г., издадена от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД има за предмет „монтаж на

хардтопи 18 броя“. Въз основа на представен договор от 02.11.2023 г. /л.181, приложение 1/ с възложител „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД е установено, че се касае за монтаж на 18 хардтопа за товарни автомобили S. K. S. с описание на техническите спецификации. Ангажиран е протокол за приемане и предаване от 23.11.2023г./л.183/, според който изпълнителят „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД е монтирал същите. За място на изпълнение на доставката –монтаж на всички 18 бр. хардтопи е посочено предприятие „Водноелектрически централи“ [населено място], [улица]. Плащането е в размер на 70 000лв.

Ревизиращият екип е установил, че липсват данни за реално извършен монтаж на хардтопи по фактура №8/23.11.2023г., като стойността на монтажа надвишава стойността на доставената стока заедно с транспорта, което говори за фиктивност на доставката./л.203-205, приложение 1/ Относно доставчика е установено, че за периода 2012-2023г. същият не е декларирал сключени трудови договори, не разполага с кадрови ресурс за изпълнение на доставката, не е наемал подизпълнители. При извършената насрещна проверка доставчикът не е представил никакви счетоводни документи, регистри и справки.

Не са представени и документи за извършени плащания.

От справка в регистъра за обществени поръчки е установено, че има сключен договор от 27.10.2023г. между „НЕК“ ЕАД като възложител и „България Телеком Консулт“ ЕООД като изпълнител за доставка и монтаж на 18 бр. хардтопи за товарни автомобили S. K. S., от които за „Водноелектрически централи“ [населено място] -14бр. и за „Язовири и касади“ – 4бр. Цената по договора е 84 240,00лв. без ДДС.

Ревизиращият екип счита, че ППП между „Р. К. А.“ и „Акцент Глобал“ ЕООД е с невярно съдържание, тъй като представеният приемо-предавателен протокол, подписан между „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД и „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД е за приет монтаж на 18 хардтопа само в предприятие „Водноелектрически централи“ [населено място] .

Същевременно жалбоподателят е издал фактура № 41/23.11.2023г./л.131, приложение 1/ с получател „България Телеком Консулт“ ЕООД с предмет „доставка и монтаж на 18 хардтопа“ с ДО 86 130,00лв. и ДДС -17 226,00лв.по договор за доставка и монтаж от 02.11.2023г./л.174, приложение 1/. Приложен е и протокол за приемане и предаване на 18бр. хардтопи /л.176/

Органът е обобщил за останалите непризнати за реални доставки на услуги, че се касае за изготвяне и предаване на оферти за обществени поръчки – 40бр. от доставчика „Акцент- Глобал“ ЕООД, 75 бр. от доставчика „Ауто Тикет“ ЕООД и 25 бр. от „Рейл Консулт“ ЕООД. Посочено е,

че самите оферти не са представени нито от доставчиците, нито от ревизираното лице.

Фактура №9/23.11.2023 г. е с предмет – плащане по договор, с данъчна основа - 170 500,00 лв. и ДДС - 34 100,00 лв., издадена от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД. Към нея е представен договор от 01.10.2022г./л.300, приложение 2/ за изготвяне и подаване на оферти за участие по процедури по ЗОП, като в т.1.2 е разписано, че изпълнителят следва да представи и подаде 40 оферти в областта „оборудване и обзавеждане“ до изтичане срока на договора – до 30.11.2023г. Плащането е в размер на 170 500 без ДДС, 204 600лв. с ДДС, като стойността на една оферта е 4 262,50лв.без ДДС, платима авансово.

Представен е ППП от 23.11.2023г./л.302/ за предадени 40 бр. оферти с описани предмети за всяка оферта. Не са представени документи за извършени плащания, счетоводни справки, регистри, нито самите оферти.

От страна на ревизираното лице са представени същите доказателства.

При извършена проверка в Централизираната автоматизирана информационна система „Електронни обществени поръчки“ относно подадени оферти от ревизираното лице по обществени поръчки, посочени в ППП от 23.11.2023г. се установява, че има подадени 6 оферти, подробно посочени в РД, между които за доставка и монтаж на хардтопи за посочените по-горе автомобили. Останалите оферти, вкл. в ППП не са подавани за участие в обществени поръчки от жалбоподателя.

Тези установяват формират у органа изводи, че фактура №9/23.11.2023г. , договор от 01.10.2022г. и ППП от 23.11.2023г. са с невярно съдържание, тъй като не са представени доказателства за входящи номера на подадени оферти, водена кореспонденция, информация за изготвяне на офертите. Обстоятелството, че „Рив Комерс Ауто“ ЕООД е подало оферти по няколко обществени поръчки не означава, че доставчикът „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД е изпълнил услугата.

Не са ангажирани доказателства за входящи номера на подадените оферти, водена кореспонденция между жалбоподателя и доставчика.

Органът приема, че е налице нарушение на изискванията на чл. 68 ал.1 т.1 от ЗДДС и чл. 69 ал.1 т.1 от ЗДДС поради липса на доставка.

По отношение на дружеството „АУТО ТИКЕТ“ЕООД:

В хода на извършената насрещна проверка доставчикът е представил фактура №7/15.12.2023г. /л.367/с предмет „подготовка на оферти по ЗОП в сфера „Моторни превозни средства“, с данъчна основа - 303 500,00 лв. и ДДС - 60 700,00 лв. и фактура №9/10.01.2024г/л.308/. с предмет

подготовка на оферти по ЗОП в сфера „софтуер, компютри и сървъри“, с данъчна основа - 265 250,00 лв. и ДДС - 53 050,00 лв.

Към тях са представени договор от 05.10.2022г. /л.309/за подготовка на 50 бр. оферти до изтичане на срока на договора на 20.12.2023г. , а цената общо е в размер на 364 200лв. с ДДС, на една оферта е 7284 лв. с ДДС и ППП от 15.12.2023г./л.311/

Представен е и договор от 15.10.2022г.за подготовка на 25 бр. оферти в сферата софтуер, компютри и сървъри, цената на една оферта е 12 732лв. с ДДС, общата стойност на договора – 318 300лв. Към договора е представен и ППП от 10.01.2024г. /л.314/

Не са представени доказателства за кадрова обезпеченост, документи за разплащане, счетоводни документи, заявки, договори, информация за подизпълнители, активи - наети или собствени. От извършена справка за подадени оферти, фигуриращи по посочените ППП от 15.12.2023г. относно МПС има осем подадени оферти, за останалите не са подавани оферти.

По отношение на втория договор с предмет 25 бр. оферти в сферата софтуер, компютри и сървъри има подадени две оферти.

От ревизираното лице са представени същите документи.

Самите оферти не са били представени нито от ревизираното дружество, нито от доставчика. Към посочените фактури няма документи, удостоверяващи извършени разплащания, съгласно условията по договорите. Установено е, че доставчика не разполага с лица, наети по трудови и/или граждански договори. Няма информация и документи, свидетелстващи, че са използвани услуги на подизпълнители. Не са представени документи, удостоверяващи извършени проучвания във връзка с изготвянето на всяка една оферта. Няма доказателства, че дружеството е притежавало необходимите активи за изготвяне на офертите - компютри, софтуер и др.

Според органа са извършени нарушения на чл. 68 ал.1т.1 и чл. 69 ал.1т.1 от ЗДДС, поради липса на реална доставка, което води до отказване на правото на данъчен кредит по цитираните фактури.

По отношение на „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД:

От доставчика на услуга е представена фактура №55/02.01.2024 г./л.303 приложение 2/ с предмет подготовка на оферти по ЗОП в сферата на услугите, с данъчна основа - 265 250,00 лв. и ДДС - 53 050,00 лв., издадена от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД./л.188 от делото/

Представен е договор от 10.10.2022г./л.304/ за изготвяне и подаване на 25 оферти, при авансово платима сума по договора от 318 300лв. с ДДС, а на една оферта- 12 732 с ДДС. Към него е

представен ППП от 02.01.2024г. за предаване на 25 оферти със срок до 05.01.2024г. , някои от тях за изтекъл период- зимно поддържане и снегочистване на пътна мрежа на територията на [община] за сезон 2023-2024г., за [община] за сезон 2023-2024г, за [община] 2022-2023г.

Ревизираното лице е представило същите доказателства.

Органът е извършил проверка за подадени оферти в ЦАИС „Електронни обществени поръчки“ и установява, че оферти, изготвени и представени с ППП, не са подавани.

От доставчика не са представени доказателства за разплащане, счетоводни справки, регистри и документи, констатирана е липса на назначени лица по трудов договор, липса на данни за наети подизпълнители.

Изводът на ревизиращия екип е, че придружаващите фактурата документи са с невярно съдържание и не отразяват реално извършени услуги. Не са представени входящи номера, водена кореспонденция и т.н.

Според органа са извършени нарушения на чл. 68 ал.1т.1 и чл. 69 ал.1т.1 от ЗДДС, поради липса на реална доставка, следователно следва да се откаже правото на данъчен кредит по цитираната фактура.

Установеното е дало основание да се приеме, че не са налице доказателства за реално осъществени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС по фактурите, издадени от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД, „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД и „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 212 566,67 лв. Корекциите са отразени в данъчните периоди 11/2023 г., 12/2023 г. и 01/2024 г. На основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в размер на 21 158,61 лв.

Така с оспорения РА е установен ДДС за довносяне в размер на 212 566,67 лв. и лихви за забава в размер на 21 158,61 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 359/03.04.2025 г., с което РА е потвърден, след подписано споразумение за продължаване срока за произнасяне по жалбата срещу РА/л.81/.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № Ж-0001-107/16.04.2025г, подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е

надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

I. От правна страна.

Решението на Директора на Дирекция "ОДОП", при ЦУ на НАП, С. е връчено на жалбоподателя по електронен път на 04.04.2025 г. (л.12) Жалбата е подадена чрез административния орган на 16.04.2024 г., т. е. в рамките на срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК/л.5/. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от възложителя и ръководителя на ревизията, вписани в ЗВР, след надлежно възложена ревизия съгласно чл.112 и 113 от ДОПК.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис, валиден към момента на издаването им.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕУУ, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като

писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях усъвършенстван електронен подпис означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са

подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях квалифициран електронен подпис означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо, Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани. Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл.109 ДОПК.

Не се установяват основания за прогласяване на нищожност на оспорения ревизионен акт. Ревизионният акт е изготвен в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден, издаден от компетентен орган. Неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него.

Атакваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл.119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложено надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК.

Не се установяват съществени нарушения на процесуалния ред за издаването на акта.

За провеждане на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК дружеството е уведомено с Уведомление №Р-22211724001376-113-001/21.06.2024г., надлежно връчено на 25.06.2024г. /л.395, приложение 2/, в което е посочено, че на 03.06.2024г. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, но в указания срок такива не са постъпили, налице са данни за укриване на доход, липсва или не е представена счетоводна отчетност, липсват документи. Прието е, че са налице основанията на чл. 122 ал.1 т.2, т.4 и т.5 от ДОПК, чиито мотиви се съдържат в приложен Доклад № А-30003023000717-Рд5-001/15.03.2024г., издаден по повод индикации за измама и данни за организирана схема, целяща избягване на данъчни и/ли осигурителни задължения и/или неправомерно ползване на данъчен кредит./ л.399-406/.

Практиката на Върховния административен съд е утвърдила разбирането, че наличието на едно от основанията, изброени в чл. 122, ал. 1, т. 1-8 ДОПК, е достатъчно за провеждане на ревизията по особения ред и формиране на данъчната основа по чл. 122, ал. 2 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ДОПК, органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, при наличието на някое от лимитативно изброените в същата разпоредба обстоятелства. В случая е установено, че дружеството не притежава нужните документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци и за установяване на действителното извършване на доставките, налице са данни за укрити приходи или доходи; липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане.

Въз основа на фактическата обстановка обосновано е прието наличие на основанията по т. 2, т.4, т.5 на чл. 122, ал. 1 ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен РД № Р-22221724001376-092-001/12.08.2024 г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Предмет на разглеждане в ревизионното производство са 5 бр. фактури, издадени от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД - 2 (два) броя фактури, от „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД – 2 (два) броя и от „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД 1 (един) брой фактури към „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД както следва/:

- фактура № №8/23.11.2023 г., с предмет монтаж на хардтопи 18 броя; (л. 145, П.. 1)
- фактура № №9/23.11.2023 г., с предмет плащане по договор; (л.146, П.. 1)
- фактура № №7/15.12.2023 г., с предмет подготовка на оферти по ЗОП - сфера Моторни превозни средства (МПС); (л.144, П.. 1)
- фактура № 9/10.01.2024 г., с предмет подготовка на оферти по ЗОП в сферата на софтуер, компютри и сървъри; (л.147, П.. 1)
- фактура № 55/02.01.2024 г., с предмет подготовка на оферти по ЗОП в сферата на услугите за данъчни периоди 11/2023 г., 12/2023 г. и 01/2024 г./

По приложението на материалния закон:

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на стоки/услуги по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена

стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от жалбоподателя задължения за ДДС. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество- възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочената фактура.

На основание чл. 160 ал.1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/.

Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдяните от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Съдът намира, че правилно и законосъобразно е прието, че следва ревизията да се осъществи по особения ред, доказателства за това са приложени по делото, видно от приложения доклад „Рив Комерс Ауто“ ЕООД е участник във верижна данъчна измама, с цел да не се внесе дължимия

ДДС и да се създаде привидно право на данъчен кредит. Посочен е и механизма на измамата, както и установените зависимости между верига от дружества, установените факти и обстоятелства, които недвусмислено сочат на извършването на данъчна измама.

В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Наличието на доставка/услуга е първото условие за признаването на данъчен кредит. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. Условието за наличие на облагаема доставка като основание за възникване на данъчно събитие, обуславящо правото на данъчен кредит, залегнало в разпоредбата на чл. 167 и чл. 63 от Директивата, е транспонирано именно с нормите на чл. 25 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, "правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите- извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава- членка, може да се счита за служещ за фактура". Двете предпоставки за признаване право на данъчен кредит са кумулативни и липсата на която й да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право.

Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на

услуги- до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка- за физическото им наличие при ревизираното лице.

В случая, правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по процесните фактури е отказано, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на услугите, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 9 от ЗДДС.

В хода на административното оспорване на РА, решаващият органа е мотивирал становището си за неоснователност на жалбата с установените факти и обстоятелства в хода на ревизията, относими към претендираното от ревизираното лице право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от описаните в акта доставчици. Приел е, че по преписката се установява, че по една от фактурите „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД е следвало да монтират срещу възнаграждение 18 хардтопа за товарни автомобили, а по всички други доставчиците е следвало да извършат осъществяване, остойносттаване, анализ на ценовата стойност и подготовка на оферти за изпълнение на обществени поръчка в областите „оборудване и обзавеждане“, „моторни превозни средства“, „софтуерно и компютърно оборудване“ и „услуги“. Съгласно приложените приемо-предавателен протокол всички доставчици са извършили възложените дейности едновременно. Няма представена работна документация, нито доказателства и информация на какъв носител са предадени или приети офертите.

Установено е, че „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД, „АУТО ТИКЕТ“ ЕООД и „РЕЙЛ КОНСУЛТ“ ЕООД не разполагат с наети по трудови и/или извънтрудови правоотношения лица. Управител на трите дружества е едно и също лице - Е. И. И. - дъщеря на управителя на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД. Според твърденията в жалбата, това би означавало, че самата тя е изготвила всичките 140 оферти. Според органа не е доказана възможността на управителя да съвмести изготвянето на всички оферти самостоятелно в тези срокове. Липсват доказателства за образователен и професионален капацитет на управителката да извърши и достави процесните стоки/услуги.

По отношение на монтажът на хардтопи за товарни автомобили, фактуриран от „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД доводи в жалбата не са изложени. В ревизионното производство става ясно, че са били монтирани на територията на предприятие „Водноелектрически централи“ [населено място] във връзка със сключения договор между „НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ“ ЕАД - възложител и „БЪЛГАРИЯ ТЕЛЕКОМ КОНСУЛТ“ ЕООД – изпълнител. Органът е формирал извод за нереалност на доставката, поради липса на каквито и да било данни кое лице е извършило монтажа , при положение, че не са ползвани подизпълнители, а

дружествата не разполагат с персонал, липсват данни кое лице е изработило/внесло/доставило стоката, кое лице ги е транспортирало и предало за монтаж. Констатирани са несъответствия както в броя на хардтопите, монтирани на територията на „Водноелектрическа централа“ гр. П., така и в цената по фактурите, която надвишава договорената между „НЕК“ ЕАД и „България Телеком Консулт“ ЕООД.

В допълнение се установява, че „БЪЛГАРИЯ ТЕЛЕКОМ КОНСУЛТ“ ЕООД е собственост и се управлява от В. И. И. - син на управителя на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД, респ. веригата от изпълнителя „БЪЛГАРИЯ ТЕЛЕКОМ КОНСУЛТ“ ЕООД, подизпълнителя „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД и по предходния такъв „АКЦЕНТ - ГЛОБАЛ“ ЕООД, е затворена от дружества, управлявани от лица, които са в пряка родствена връзка и очевидно издават помежду си фактури за доставки, с цел неправомерно генериране на данъчен кредит.

В жалбата не се засяга и въпросът с плащането на цената по спорните фактури. Плащането не е елемент от фактическия състав, обуславящ правото на приспадане на данъчен кредит, но наличието на такова представлява, допълнителна индиция, че процесните доставки действително са извършени, тъй като в противен случай същото се явява лишено от икономическа логика. В случая няма доказателства за извършени такива плащания. Органът е посочил, че фактурата е основен документ, който поражда облагаем приход за нейния издател- пряко по ЗКПО и косвено по ЗДДС, но нейната доказателствена сила се определя въз основа на останалите документи. Наличието само на фактури и непредставянето на съпътстващи реалните доставки документи и доказателства, обосновано водят до предположение за недобросъвестно поведение от страна на участниците в сделките. Крайният извод на решаващия орган е, че е налице злоупотреба с право, чиято цел е неправомерно ползване на правото на данъчен кредит от страна на ревизирания субект. Изложеното за наличие на знание за документиране на нереални доставки се подкрепя от факта на родствена връзка между управителите на ревизираното лице и тримата му доставчици. Ревизираното лице не успя да обори направените изводи и да ангажира доказателства, с които да опровергае фактическите констатации в акта.

В конкретния случай се касае за доставки на услуги. Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le R.

d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното - предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл. 302 ТЗ.

Такива доказателства по делото липсват. Не са ангажирани данни при какви условия са договорени услугите, как е формирана стойността им, какви компоненти са включени в цената, кое лице и с какви активи и ресурси ще ги извърши, какви разходи са извършени, не са представени самите оферти, за които се твърди че са изготвени, независимо, че не са подавани. Липсва кореспонденция между възложителя и изпълнителите. Споделят се доводите на решаващия орган за липса на житейска и икономическа логика да се изготвят оферти за отминали вече периоди, както и за обществени поръчки, без да се подават същите за участие в тях. Споделят се и доводите за съставяне на документи с невярно съдържание, предвид отразеното в ППП относно монтаж на хардтопи. От друга страна, съдът не може да приеме за логично обяснението, че всички оферти са съставени от едно лице- управителят на дружествата-изпълнители в рамките на 4-16 часа или за няколко дни, в толкова различни сфери и насочености, изискващи различни компетентности, без да се извършва нужното проучване и съгласуване с възложителя, както и че е ирелевантно обстоятелството, че офертите практически са заплатени, но не са използвани за целите, за които са създадени. Това твърдение първо не е защитено от каквито и да било доказателства, не съответства на житейската и икономическата логика, а и факта, че въпреки неизползването на офертите, при действителната им наличност те биха могли да се представят в хода на ревизията или в съдебното производство, но това не е сторено, въпреки изричното им изискване, говори недвусмислено за липсата им и за създаването на документи за нуждите на ревизията, които не отразяват действителни договорености и доставки.

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че не са доказани условията за

възникване и упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 71, ал. 1 от ЗДДС в оспорвания размер, поради което жалбата се явява неоснователна.

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция от ответника за присъждане на разноски за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът намира претенцията за основателна и следва да присъди в полза на ответника сумата в размер на 13 999,01 лв. юрисконсултско възнаграждение, равняващо се на 7157,58 евро / седем хиляди сто петдесет и седем евро и петдесет и осем цента/.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 62-състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт (РА) № Р- 22221724001376-091-001 от 10.10.2024 г., издаден от Б. К. С. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията потвърден в оспорената му част с Решение № 359/03.04.2025 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, относно установените на дружеството задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2023 г.- м. 01.2024 г. за ДДС в размер на 212 566,67 лв. главница и са определени лихви за забава в размер на 21 158,61 лв., общо в размер на 233 725,28 лв.

ОСЪЖДА „РИВ КОМЕРС АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в 7157,58 евро / седем хиляди сто петдесет и седем евро и петдесет и осем цента/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: